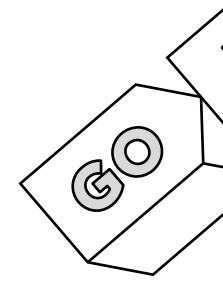

ОСНОВИ ТЕСТУВАННЯ

Test case — тестовий сценарій, набір вхідних значень, передумов виконання, очікуваних результатів, розроблений для певної мети або тестової умови, таких як виконання певного шляху програми або ж для перевірки відповідності певній вимозі.

Bug tracking system — баг-трекінгова система. Програмне забезпечення, яке дозволяє реєструвати і відслідковувати хід вирішення кожного дефекта (бага), виявленого тестувальником, до тих пір, поки проблема не буде вирішена. Приклад таких систем: Jira, Trello, Redmine та інші.

Actual result — фактичний результат. Поле, яке використовується при описі дефекта в баг-трекінговій системі і означає спостережувану або згенеровану поведінку компонента або системи під час тестування.

Expected result — очікуваний результат. Поле, яке використовується при описі тестових сценаріїв в тест-менеджмент системі та дефектів в баг-трекінговій системі та визначає поведінку компонента або системи при встановлених умовах, яка визначена специфікацією або іншими джерелами.

Priority — пріоритет дефекта в баг-трекінговій системі, визначає черговість виправлення дефекта.

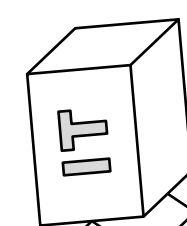
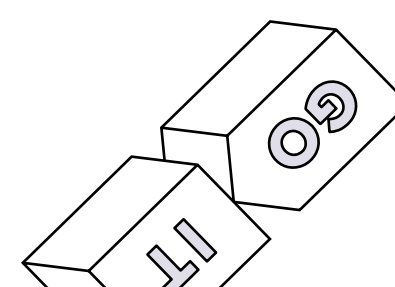
Severity — ступінь критичності дефекта в баг-трекінговій системі, визначає серйозність дефекта та його вплив на систему.

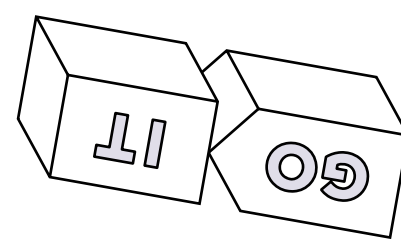
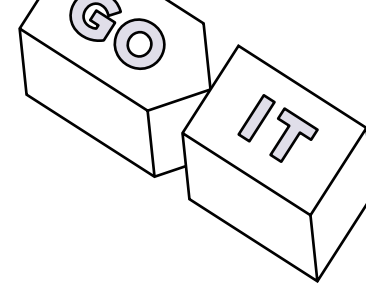
Review — статична перевірка досліджуваного об'єкта(коду, вимог, документації, тощо).

Verification — підтвердження з урахуванням подання об'єктивних свідчень, що встановлені вимоги було виконано.

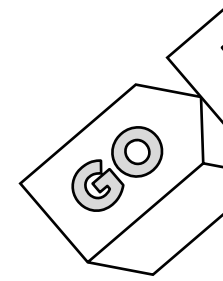
Validation — підтвердження на основі подання об'єктивних свідчень того, що вимоги, призначені для конкретного використання чи застосування, виконані.

.

Bug (Defect) — невідповідність фактичного результату роботи програми очікуваному результату.

Bug report — баг-репорт. Технічний документ, який створює тестувальник в баг-трекінговій системі під час тестування і який містить в собі повний опис дефекта.

Customer — клієнт, замовник. Людина, або компанія, яка замовила розробку програмного забезпечення.

Developer — розробник, програміст, який пише програмний код.

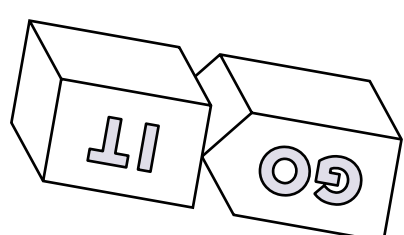
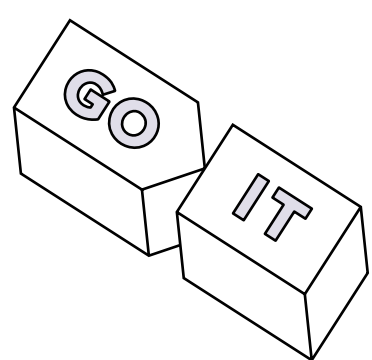
Business domain — бізнес домен. Сфера, в якій функціонує той чи інший програмний продукт (наприклад, фінтех, електронна комерція, трейдінг, телекомунікації, тощо).

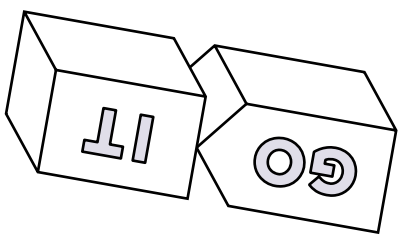
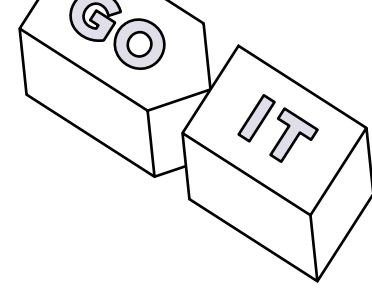
Policy — система принципів для прийняття рішень і досягнення оптимальних результатів.

Test levels — рівні тестування:

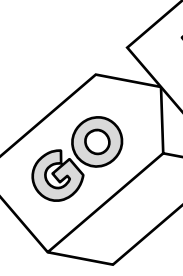
- **Unit** — компонентне тестування. Як правило, зона відповідальності розробника.
- **Integration** — інтеграційне тестування. Як правило, зона відповідальності розробника та тестувальника.
- **System** — системне тестування. Як правило, зона відповідальності тестувальника.
- **Acceptance** — приймальне тестування. Як правило, зона відповідальності сторони замовника.

Specification — специфікація, вимоги, технічне завдання. Документ, або набір документів, що встановлюють основне призначення, показники якості, техніко-економічні та спеціальні вимоги до програмного продукту, обсягу, стадії розробки та складу документації.

Alpha testing — вид тестування, який включає імітацію реального використання продукту штатними тестувальниками (співробітниками компанії або групою фахівців незалежного тестування).

Beta testing — інтенсивне використання майже готової версії продукту з метою виявлення максимального числа помилок в його роботі для їх подальшого усунення перед остаточним виходом (релізом) продукту на ринок, до масового споживача.

Deadline — крайній термін (дата або/чи час), до якого має бути виконано певне завдання.

Software — програмне забезпечення.

Hardware — апаратне забезпечення (процесор, оперативна пам'ять, жорсткий диск, тощо).

Framework — інфраструктура програмних рішень, що полегшує розробку складних систем. Спрощено дану інфраструктуру можна вважати своєрідною комплексною бібліотекою.

Release — випуск програмного продукту для доступу кінцевих користувачів.

